

Eurovize, nejlepší reklama

V klání osmi interpretů národního kola uspěli Lake Malawi. V květnu se představí v Eurovizi v Tel Avivu.

Václav Hnátek
redaktor MF DNES

PRAHA Producent Boris Carloff se podílel na rovné polovině skladeb, jež usilovaly o účast v Eurovizi. „I těch, kteří nepostoupili, si můžou v cizině všimnout,“ soudí.

Jaký to je pocit, mít v soutěži čtyři písně a vědět, že v nejlepší případě může uspět jen jedna?
Snažím se to nerozlišovat. Všechny

interprety, se kterými jsem na písničkách spolupracoval, mám rád. A je to jako mít čtyři děti - snažíte se žádné neupřednostňovat, nebylo by to fér. Všem pomáhám, co můžu.

„Vaši“ zpěváci nakonec nepostoupili. Ale kdyby ano, jaká by byla vaše další role?

Připravoval bych zvuk a písničku na živé vystoupení. Asi by se u mě taky cvičilo s živými vokály, jako loni s Mikolášem Josefem.

V Eurovizi jde všechno živě?

Nesmí tam být ani jeden vokální sample. Je to halfplayback, což znamená, že instrumentální složka je ve stopách a hraje z podkladů, a všechno ostatní se musí zpívat živě, aby se zamezilo tomu, že by měl někdo přednahráný hlavní

zpěv. Takže i všechny doprovodné vokály musejí obstarat živí zpěváci.

To znamená, že neuslyšíme mix studiové nahrávky...

Ano, v hale bude jak místní zvukař, tak zvukař od každého interpreta. A je potřeba dosáhnout toho, aby byl zvuk podle představ delegace.

Může mít úřad v národním kole nějaký dopad i pro ty, kteří do klání v Izraeli nepojedou?

Pro ně je to obrovská reklama po všech směrech. Když vezmu své „koně“, tak Jakub Ondra je asi nejznámější, má i úspěšné rádiové singly. Ostatní začínají. Nicméně teď jsou vidět, mluví se o nich, všimli si jich i zahraniční fanoušci. Je to výborný startovací výstřel a musí se potom pokračovat dál.

Je šance, že se někdo už díky národním kole prosadí v cizině?

Záleží na tom, jak vytrvalí ti fanoušci budou. Třeba se ozve nějaký zahraniční label. Mě kontaktoval irský skladatel, který psal pro Eurovizi, s tím, že se mu líbí věci, které jsem skládal já. Stejně to může fungovat i s ostatními interprety. Vydatelství potřebují nové maso. A pokud někdo umí slušně anglicky a je zajímavý, tak po Mikolasovi začíná být skoro jedno, jestli je Čech, Rumun, Bulhar, či Němec.

Jaký máte vztah k Eurovizi?

Vždycky jsem ji bral s trochou povýšeným úsměvem jako takovou freak show. Spousta soutěžních písní je hudebně nezajímavá. Na druhou stranu je to nejlepší reklama, jaká se po Evropě může udělat.

**Česká karta
Lake Malawi**

Kapela Lake Malawi vznikla v roce 2013, ale její zakladatel a zpěvák Albert Černý ve skupině Charlie Straight, která vydala dvě desky a opakovaně bodovala v An-dělech (hlavně se svým prvním al-bem She's a Good Swimmer) i Českém slavíkovi, kde v roce 2011 vy-hrál její klip School Beauty Queen. Indie-popová kapela, jejíž název se odkazuje na jezero ležící na hranicích afrických států Mosambik, Tanzanie a Malawi, v úspěšném tažení pokračuje. První a zatím jediné al-bum Surrounded by Light z roku 2017 si vysloužilo pochvaly od kritiků. V Tel Avivu budou Lake Malawi soutěžit s písní Friend of a Friend.

Hudba

Domingova soutěž míří do Prahy

Renomovaná pěvecká soutěž Opera-ria, kterou roku 1993 založil Pláci-do Domingo, se letos poprvé usku-teční v Praze. Vybraných 40 finalis-tů z celkového počtu tisíce přihláše-ných se utká mezi 21. a 26. červen-cem v historické budově Národní-ho divadla za doprovodu Orchestru ND řízeného Domingem. Uspo-rádání soutěže je výstředním kon-taktů divadla a spolku Domingo-Mozart-Prague se slavným teno-ristou, který v Praze předloni diri-goval Mozartova Dona Giovanniho a předevedřím řídil ve Stavovském divadle tradiční koncert k Mozartov-ým narozeninám. (kul)

Festival

Blues Alive získal prestižní ocenění za propagaci žánru

Zástupci šumperského festivalu Blues Alive převzali v americkém Memphisu nejpřestižnější světové bluesové ocenění za dlouholetý přínos tomuto žánru. Cenu nazvanou Keeping The Blues Alive Award udílí americká nadace Blues Foundati-on a tuzemská přehlídka je jejím prvním českým držitelem. (vah)

Kina

Na příběh Queenů útočí Psi domov

I třináct týdnů od premiéry vládí ví-kendovým kinům Freddie Mercury ze skupiny Queen v životopisu Bo-hemian Rhapsody, tentokrát se 44-tisíc diváků. Na stříbrné pozici od-startovala s 28 tisíci zájemců dojem-ná rodinná novinka Psi domov. Český premiérový snímek Naruši-tel vidělo přes pět tisíc lidí. (spa)

Televize

Zachary Quinto hraje v hororu

Televizní stanice AMC letos uvede nový desetidílný hororový seriál s nadpřirozenými prvky nazvaný NOS4A2. Hlavní hvězdou projektu bude herec a producent Zachary Quinto známý ze Star Treku. Jeho postava nesmrtelné bytosti se živí dušemi dětí, které unáší do vánoč-ní vesničky. Postaví se mu až dívka v podání Ashleigh Cummings-ové. Americká série vychází ze stej-nomenného knižního bestselleru Joea Hilla. (spa)

Neškodně slzavé Ženy v běhu se budou líbit

Mírka Spáčilová
redaktorka MF DNES

Byla jedna vdova, měla tři de-cery a devadesát minut na to, aby je dostala pod čepec. To je zadá-ní české romantické komedie Ženy v běhu, která vstupuje do kin.

Matka plní vlastně ještě jeden úkol, v souladu s nebožtíkovým přá-ním uběhnout maraton, jež v rá-mci rodiny rozdělí na čtyřčlennou dámskou štafetu, ale to je jen účelo-vě bláznivá záminka, která heslo sportem ku zdraví naroubovat na lásku a uplatnit častou rekvizitu ženských výprav, totiž urnu.

Děti a psi

Jinak se hraje typická česká od-nož romantického žánru včetně haldy sponzorských výrobků hned od prv-ního záběru a humoru založeného na stereotypch mužských a ženských rolí. Jedna z dcer úpi pod tí-hou domácnosti se třemi dětmi, je-jichž otec v podání Ondřeje Vetchého si stále ještě nenašel čas na svat-bu. Druhá nasytala milého s jinou, takže svou touhu po mateřství uká-jí péčí o holčičku, která, světe div se, má jenom sympatického tatínka čili Martina Hofmanna. A třetí se za-pltetla se ženáčem, ovšem na obzoru už se rýsuje Vladimír Polívka v roli trenéra rodinného týmu.

Průhledně až hrůza, za půl hodiny už je s pomocí náhod rozpáráno, takže by se mohlo skončit. Zbývá při-dat pár slzavých vzpomínek u domá-cího videa, pouček typu „dítě by



Předvídáte! Tereza Kostková ve filmu hraje matku tří synů, jejichž otec (Ondřej Vetchý) se stále nemá k tomu, aby ji požádal o ruku. Foto: CinemArt

mělo mít tátu“, klipových sekvencí s písní, režijních doslovností od zmačkaných lístků po zhrzené od-chody za deště a navrch tři psy, což je i na vypravěčskou vatu dost.

Ale také - a v tom tkví příjemné překvapení Žen v běhu - se pěstuje docela vkusný humor. Jako debutu-jící režisér natočil Martin Horský ne-výbojný odlietek televizních Bakalá-

řů, zato coby scenárista, který už má za sebou tři romantické komedie plus jeden seriál, si pohrál se slovními přestřelkami i průpovědkami jako „pes ve střídavé péči“.

Páni baví dámy

A byt zábavu občas míchá z prova-řených přísad, kam spadá otcovská lekke synovi v nasazování kondo-

mu nebo dvojice přistižená v poste-li malou školačkou, má k ruce dva spolehlivé šéfkuchaře, jmenovitě Vetchého s Hofmannem. Jejich klu-kovské rozpaky schovávají pod chlapáckou masku dokonale od-zbrojují a způsobují, že ve filmu ur-čeném ženám baví nejvíce muži, přestože je režisér nutí ždímat ně-které skeče až do poslední kapky.

Prostě Ženy v běhu jsou předvída-elné, jímavé a pozitivní až na půdu, nicméně neškodným způso-bem, který se bude líbit. Způso-bem, jakým loni plnila kina obdob-ná podiváná Po čem muži touží.

Ženy v běhu
Česko, 2019

55 %

Muzikálová Popelka je na mizině a ruší reprízy

PRAHA Na scéně se vystřídali tři koně, hejno holubů i pes. A hlavně plejáda herců od Davida Gránského přes Veroniku Žilkovou, otc-e i syna Heřmánkovy, Pavla Trávníč-ka až třeba po Milana Štindlera. Muzikál Tři oříšky pro Popelku, kte-rý do pražského Kongresového cen-tra přenesl atmosféru oblíbené Vor-líckovy pohádky, si na nezáměr di-váků stěžovat nemohl a hlásil od říj-nové premiéry vyprodáno. Přesto nyní končí.

„Nebyli jsme schopni nadále pro-jekt ufinancovat, ačkoliv jsme pro-to dělali vše, co bylo v našich sí-lách, a to na úkor našich osobních peněz a i zdraví,“ uvedli producen-ti v prohlášení. Ač je muzikál stále v nabídce Kongresového centra, únorové a březnové reprízy se ruší. Diváci jej mohli naposledy vidět 31. prosince.

„To víte, že je mi líto nechat na tom tolik práce. Doufal jsem, že se muzi-

kál bude hrát třeba každou zimu, děti to měly rády, bylo plno. Ale je to rozhodnutí producenta, s tím já nic neudělám,“ komentoval zprávu reži-sér představení Filip Renč.

Mně nic nedluží

Pořadatelé zároveň přiznali problé-my s placením. „Nemůžeme niko-ho nadále vystavovat pozdnímu vy-plácení honorářů za bezchybně od-vedenou práci,“ stojí ještě v prohlá-šení. Producenti prý musí přijmout svou prohru a zlikvidovat pohledáv-ky. „O tom nic nevíme, mně nic ne-dluží,“ reagoval Renč.

„Dobry námět podle výborného filmu. Byla to příjemná práce pro všechny, všichni to měli rádi. Po-kud se situace spraví, třeba produ-cent Tři oříšky příští rok ještě obno-ví. Představení je hotové, nastudo-vané a podle mne se může přesu-nout kamkoli jinam,“ uzavřel reži-sér s nadějí. – **Tomáš Štásta**

Švorcka i deprimace. Retro do třetice

Monika Zavřelová
redaktorka MF DNES

PRAHA „Co je na československém socialismu nejsilnější? Husákovy brýle.“ Další výprava do hlubin li-dové tvořivosti z dob socialismu do-razila na pulty tuzemských knihku-pectví. Nese název Po práci legraci III a jejími autory jsou Jan Nejedlý a Jakub Šofar.

Název knihy odkazuje k pozměně-nému heslu ROH, které původně znělo „po práci rekreaci“. Jelikož však výraz pro odpočinek čím dál frekventovanější zazníval ve spoji-tosti s pobytem ve vězení, přišla ra-ději změna.

Deprimovaná společnost

Hned v úvodu se autoři ohrazují proti případným kritikám, které by je mohly vinit z adorace historické-ho vývoje po roce 1948. K napsání knihy je totiž motivovalo „vědomí, že minulost se nemá zapomínat, že



„Šnorcklo, pane Špigl, co pořídíte mně první měnítko?“

mocným se člověk může nakrásně vysmát, že v humoru se skrývají uta-žené meandry historie“.

Jaké výrazy potřetí nashromáždi-li? Rozpětí je široké - kultura, urba-

nismus, škola, stravování, doprava i společenské praktiky. Výrazy jako anální alpinismus nebo amarouny však už nikoho nepřekvapí, pojď-me se tedy zaměřit na ty méně zaži-té. Kdo byla Švorcka, tuší téměř každý, že si ale někteří herečku a za-kladatelku Leninského svazu mla-dých Jiřinu Švorcovou pojmenovali jako smrděnku nebo hokynářku, už tak známé není.

Pramálo společného má také teh-dejší a dnešní deprimovaná společ-nost. Zatímco v současnosti výraz odkazuje k negativnímu stavu postihujícímu mysl, tehdy v nadsázce označoval majitele hodinek Prim, kteří se jich zbavovali.

Háček za háčkem

Jak vypadal pravidelný očištěc pře-kladatelů nakladatelství Odeon, ilu-struje výraz deprdelizace. K té mu-seli sáhnout pravidelně, když přišla řada na hovorové výrazy v povole-ných anglo-amerických titulech. Vulgaritly totiž v oficiálně vydáva-

ných publikacích nepřicházely v úvahu.

Pod heslem vyhodte ho dveřmi, vrátí se oknem se však chybička stejně vloudila. Neudělali ji sice pře-kladatelé, ale sazeči, kterým vypadl jeden jediný háček. Jak dopadly ver-se uctívaného S. K. Neumanna „Šerou hlubinou lesů...“ tak netře-ba vysvětlovat.

Na rozdíl od předchozích dílů au-torům tentokrát pomáhali s hesly čtenáři. Spolupráce se nabízela sama, humor jakožto hlavní obran-ná reakce funguje v Česku dodnes. Už teď by tak tvůrci mohli začít schraňovat nová úsloví nejen z dob předrevolučních, ale také porevo-lučních. Internet jejich existenci jen podpořil.

Ať už jde o vtipy na účet předsedy vlády Andreje Babiše, nebo ODS de-vadesátých let. „Víte, co se stane, když hodíte do Orlické přehrady člena ODS? Nejdřív vyplavou špinav-é peníze a potom čistý komunis-ta,“ připomíná Nejedlý.